

РЕШЕНИЕ

№ 27376

гр. София, 08.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в публично заседание на 18.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **5144** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Т. И. С. от [населено място] против ЗППАМ № 855/21.04.26г. на мл.автоконтрольор в Сектор Пътна полиция към СДВР, с която на С. е приложена принудителна административна мярка по [чл.171, т.1, б. з\) бб от ЗДвП](#) - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца.

С жалбата заповедта се оспорва като незаконосъобразна, наложена при липса на компетентност, при нарушение на законовите норми, издадена при неспазване на установената форма и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, както и в противоречие с материалния закон и с неговата цел. Описва се случилото се във връзка с наложената ПАМ, като се сочи, че в случая не е осъществено нарушение по [чл.175, ал.1 от ЗДвП](#) и от субективна страна. Моли се за постановяване на решение, с което да се отмени обжалваната заповед.

В съдебно заседание, жалбоподателката се явява лично като поддържа жалбата. Счита, че са налице основания за отмяна на процесната заповед.

Ответникът – младши автоконтрольор към Сектор „Пътна полиция“ при СДВР, редовно призован, не се явява, в писмено становище от юриск. К. оспорва жалбата.

От фактическа и правна страна.

Видно от съставения на С. Акт за установяване на административно нарушение серия АД АКТ № 0619063 от 21.04.26 г., на 24.02.26г. В 10,40 в [населено място],[жк], неизвестен водач на л.а. Нисан с рег. [рег.номер на МПС] , за това че не контролира МПС което управлява, допуска ПТП в паркирания лек автомобил М. с рег. [рег.номер на МПС] , след което не остава на местопроизшествието и не уведомява органите на МВР.Установен допълнително, с което виновно е нарушил: [чл.123, ал.1, т.3 от ЗДвП](#) не спира и не установява последиците от ПТП.

В постъпилата административна преписка е приложена декларация от 21.04.26г. На С., в която оспорва настъпването на ПТП по начина описан в АУАН.Приложено е и сведение от Я. Д. в което същия е посочил автомобила на С. за участник в ПТП.

По делото не са налице данни дали е издадено наказателно постановление, въз основа на цитирания АУАН.

Младши автоконтрольор към Сектор „Пътна полиция“ при СДВР е издал оспорената в настоящото производство ЗППАМ №855/21.04.26г. , с която на С. е приложена принудителна административна мярка по [чл.171, т.1, б. з\) бб от ЗДвП](#) - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца.

В мотивите на заповедта е посочено, че същата се издава срещу С., тъй като не е останала на място при извършено ПТП, за да установи последиците от ПТП. Установен допълнително. Това според органа налага издаване на принудителната административна мярка по [чл.171, т.1, б. з\) бб от ЗДвП](#) - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който е извършил нарушение по [чл.175, ал.1 от ЗДвП](#), до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца.

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по [чл.149, ал.1 от АПК](#), от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването.

Разгледана по същество съдът намира жалбата за основателна.

Съобразно разпоредбата на [чл.168, ал.1 от АПК](#), съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по [чл.146 от АПК](#).

Съгласно [чл.172, ал.1 ЗДвП](#), принудителните административни мерки по чл.171, т.1, 2, 2а, 4, т.5, буква „а“, т.6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. С приложена на л.19 по делото Заповед № 213з-12086/14.10.2025 г. директорът на СДВР е оправомощил лицата, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП, включително и по чл.171, т.1 от закона, между които е и издателят на оспорения в настоящото производство акт, поради което съдът приема, че оспорената заповед за прилагане на ПАМ е издадена от компетентен орган.

В хода на административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които са довели до нарушаване правото на защита на лицето.

Нормата на [чл.171, т.1, б. з\)бб\) на ЗДвП](#), въз основа на която е издадена оспорената заповед е нова, обнародвана е в ДВ Бр. 64/2025 г., и е в сила от 07.09.2025 г.

Разпоредбата на [чл.171, т.1, б. з\)бб\) на ЗДвП](#), предвижда прилагането на принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство на водач, който е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от три месеца – за нарушенията по чл. 175, ал.1 и 5, чл. 177, ал. 5, чл. 178ж, ал. 1, чл. 182, ал. 1, т. 6, ал. 3, т. 6, чл. 182, ал. 4 и чл. 183, ал. 8.

Настоящият състав намира за недоказано извършването на соченото в заповедта нарушение на [чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП](#) от жалбоподателя.

Разпоредбата на [чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП](#) гласи: Водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието. За да се ангажира отговорността на даден водач на превозно средство за допуснатото нарушение на [чл. 123 ал. 1 т. 1 от Закона за движение по пътищата](#) е необходимо от субективна страна същият да е съзнавал, че е станал участник в произшествие. В случая въз основа на събраните по делото доказателства не може да се направи обоснован извод, че жалбоподателката е разбрала и е съзнавала, че управляваният от нея автомобил е зажулил със задна дясна страна другия автомобил. Констатирани са щети по двете МПС, поради което настъпилия удар е бил лек и не може да се приеме, че жалбоподателката е усетила ,но въпреки това да е продължила движението си. Установените и описани по-горе действия на жалбоподателката С., не съставляват нарушение на разпоредбата на [чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП](#), а неизпълнение на някое от задълженията по [чл.123, ал.1, т.3, б А, б. Б и б. В от ЗДвП](#) - 3. когато при произшествието са причинени само имуществени вреди: а) да окаже съдействие за установяване на вредите от произшествието; б) (изм. и доп. – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) ако между участниците в произшествието има съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те преместват превозните средства, така че да не възпрепятстват движението и попълват своите данни в двустранен констативен протокол за пътнотранспортното произшествие; в) (доп. – ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г.) ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания, като не употребяват алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози до пристигането на контролните органи. В рамките на съдебната проверка по [чл.168 от АПК](#) в компетентността на съда е само да провери законосъобразността на акта при посочените в него фактически и правни основания за издаването му, но не и да допълва, респ. дописва същите.

Следва с оглед изчерпателност на мотивите да се отбележи и факта, че от страна на административния орган не е извършена цялостна и обективна проверка на случилото си, в т.ч. И въз основа на разпит на свидетели или преглед на камери в района да се убеди в обстоятелствата посочени от собственика на автомобила в сведение на л.13 от делото, което е довело до едностранно изясняване на факти и обстоятелства, което само по себе си е нарушение на процесуалните правила по издаване на процесната ПАМ и представлява самостоятелно основание за отмяната й.

По изложените съображения, съдът намира оспорената заповед за издадена в нарушение както на процесуалния, така и на материалния закон, поради което и същата следва да бъде отменена.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Т. И. С. от [населено място] - ЗППАМ № 855/21.04.26г. на мл.автоконтрольор в Сектор Пътна полиция към СДВР, с която на С. е приложена принудителна административна мярка по [чл.171, т.1, б. з\) бб от ЗДвП](#) - временно отнемане на свидетелството за

управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.